

[Jens Foged.]

forelægges og ingen bevillingsansøgninger fremkommer, så efterlader det en stemning af håbløshed hos den befolkning, som skal leve under disse truede vilkår.

Jeg anmoder ikke ministeren om en fuldt udarbejdet plan, en plan for hele den jyske vestkyst, men jeg anmoder om en plan for de truede områder og helst omgående. Jeg understreger: for de truede områder. Man er så tilbøjelig til i denne debat at generalisere og tale om hele den jyske vestkyst for derved at få mulighed for at skubbe problemet, for det er jo uoverskueligt, når vi tager hele den jyske vestkyst på én gang, lige så vel som det ville være uoverskueligt, hvis vi tog hele vort landevejsproblem på én gang. Fase for fase, år for år må vi tage de problemer op. Hvis landtangerne gennembyrdes, bliver de udgifter, man til den tid bliver præsenteret for, noget værre og noget større, end de ville være, hvis man sikrer kysten i de truede områder allerede nu.

Andre akutte forhold tegner sig altså norden for disse områder, det vil jeg gerne præcisere, idet jeg ikke her vil sige, at problemet absolut er afgrænset til Ringkøbing amt, hvad den højtærede minister vel kunne finde på at skose mig med, da jeg er valgt i Ringkøbing amt. Når jeg undtog strækningen syd for Skallingen i formiddags, så var det ud fra den simple betragtning, at for denne strækning ved jeg der foreligger nogle planer. Der er man langt længere fremme med planerne. Nordenfor snakker man om, at der kommer planer i 1974. Som sagt: man har arbejdet med disse problemer i mere end 99 år, men de konkrete planer er der ikke kommet noget videre ud af. Også norden for Limfjorden er der altså akutte problemer, som jeg beder ministeren tage med ind i billedet.

De forskellige forslag, som ministeren kom med, var, som jeg sagde i indledningen, forholdsvist positive. Og ministeren sluttede med, at regeringen var positivt indstillet. Jeg håber, at denne positive indstilling virkelig også konkluderer i nogle positive forslag.

Horn: Vi har nylig passeret hundredåret for en af de største stormflodskatastrofer, Danmark har oplevet, nemlig dagene 12. og 13. november 1872, hvor den øvrige verden

dengang var opmærksom på de lidelser og besværligheder, som denne stormflod gav, sådan at der både fra europæiske lande og fra USA kom indsamlinger til støtte for vort folk. Vi ved, hvorledes denne katastrofe førte til digebygning i videre udstrækning, end det hidtil havde været kendt, for at sikre vore kyster. Disse problemer eksisterer jo ikke alene ved vestkysten, selv om de dér er af en særlig karakter, og når vi er med til at stille denne forespørgsel, er det altså motiveret i den udfordring, som Vesterhavet byder medborgere, som gennem slægtled har ført deres kamp over for dette grådige hav. Det er det rent principielle, der har fået os til at medvirke til denne forespørgsel, og jeg advarer imod, at vi kommer ind i detailprojekter og detailproblemer, da der jo ikke er tale om at give bevillinger her på stående fod.

Sidst dette spørgsmål var meget aktuelt, var, som hr. Jens Foged før var inde på det, i vinteren 1967, hvor vi havde de store angreb ved Årgab. Det foranledigede, at den kortlægning, som nu er under udredning, blev sat i gang, for jeg kunne ikke se rettere, end at som forholdene var, måtte vi have fastlagt, hvad det egentlig var for problemer, vores land stod over for på hele denne lange kyststrækning. Vi ved, at lignende forhold kan forekomme en lang række andre steder, og derfor kan vi være glade for og takke ministeren og embedsmændene for, at vi på et eller andet tidspunkt i 1974 får denne udredning af problemstillingen med hensyn til kystsikring i vores land.

Jeg skal ikke komme ind på den fysiske side af problemet. Ministeren har jo gjort rede for en række hovedtræk i dette, og hr. Jens Foged har været inde på enkelte lokale problemer. Jeg skal blot fremholde min personlige vurdering, der bygger på, hvad jeg selv har kunnet iagttage, og indtryk, jeg har fået ved at tale med den lokale befolkning, samt ikke mindst naturligvis den vurdering, som vandbygningsvæsenets folk er kommet til igennem årene i et nøje samarbejde med deres kolleger i andre lande, som har tilsvarende vanskeligheder med dette frådende hav.

Jeg tror, vi må erkende, som ministeren gav udtryk for — og det forstod jeg også på hr. Jens Foged — at vi kan aldrig overkomme at sikre til 100 pct., det overstiger